

Krystyna Korotajowa

"Znajomość dzieł Justusa Lipsiusa w Krakowie w XVII w.", Renata Żurkowa [w:] "Studia o książce", Wrocław 1971 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 15/45, 136

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ ŻURKOWA Renata: Znajomość dzieł Justusa Lipsiusa w Krakowie w XVII w. W: Studia o książce. 2. Wrocław 1971. "Międzyuczelniane Zeszyty Naukowe Resortu Oświaty i Szkolnictwa Wyższego", s. 147-161.

Rozprawa poświęcona jest recepcji twórczości Lipsiusa w XVII-wiecznym środowisku krakowskim. Na podstawie analizy zachowanych inwentarzy i księgozbiorów krakowskich stwierdzono, iż dzieła Lipsiusa docierały nie tylko do rąk profesorów Akademii Krakowskiej, lecz również do szerokich kręgów mieszczańskich: lekarzy, prawników, a nawet bogatych kupców.

BP/45/33

Kr.K.

/I/ BALCERZAN Edward: Koncert poetycki. "Teksty" 1972 nr 1 s. 9-26.

Autor stwierdza, że możliwe są rozmaite postawy odbiorcze tekstu literackiego. Obok postawy czytelnika - biernej i mającej wybitnie społeczny charakter, bo urzeczywistniającej się w milczeniu i izolacji, bez kontaktu z cudzą świadomością - możliwe, a nawet konieczne, są inne role w układzie odbiorczym. Są to mianowicie role wykonawcy i badacza tekstu. Pierwsza wiąże się z koniecznością przekładu zawartości dzieła na inne, często bardzo odległe od kodu macierzystego języki. Proceder ten nadaje tekstom funkcje społeczne, przewartościowując i zmieniając ich zasadniczą strukturę. Inaczej rzecz ma się z badaczem. Dąży on, w przeciwieństwie do wykonawcy, do obrony swoistości tekstu literackiego, do uporządkowania jego zawartości.

BP/45/34

J.P.